

Извештај са службеног пута паше Гула

Пише: Милко Грбовић
петак, 01 јул 2011 07:06

Великом Султану, Стамбол Варош

Од Абдулаха Гула, председника уже Турске

Ја, паша Гул ево више пута обиђох нахије наше царевине, србијанску, босанску, а никшићку сада не стигох.

Одмах да ти велим, није се много промијенило у дјеловима нашег отоманског царства, које се прије један вијек привремено одлучи за канабе-опције.

Те неке нахије, због којих се наша царевина сада зове „Ужа Турска“, назвали републикама. Па прогласили братство и јединство, један вакат живјели као буразери. Па кренули да се побратиме, то јест – пробуразе.

Много фини инсани. Доста користе моје име. Гуланфера колико хоћеш. Гуликожа још више. Стално помињу и неког ефендију Гугла, не знам јесмо ли род какав.

Кад год сам ишао тамо, дочекивао ме Велики Везир, ефендија Тадијазоглу.

Много фини инсан. Види се да је рођен у Сарајеву.

Једино што ми не даде запалити наргилу. Ни у махали ни у крчми. Каже, такав хатишериф стига из неког Брисела.

Него, последњи пут ме угости у Карађорђеву. Таман сам му поменуо да је Црни Ђорђе правоснажно осуђен у нашем суду и погубљен, те да ми нисмо тражили да нам га испоруче, него само главу његову, кад ме ефенди Тадијазоглу убеди да је то зато што ће то месташце да буде погранично. Између нас и хабзбурговаца. Моји талири у мој буђелар, моја пура у моју ћасу. Да не кажем –у мој чанак.

Једино што ћемо боју морати мијењати. Све нека жута. Она раније била црвена, да је остала, било би таман. И звијезду имала, само полумјесец додаш.

Кад овај пут дојаргамо гдје смо били, биће нам лакше. Раније нас у походу заустављали каури Крајишници, они крупни, са балванима. Не дадоше нам ни до Загорја прићи а камоли равну Вијену освојити. Сад нам, вала, неће сметати. Онолики инсани, а осетљиви на промају и олују посебно. Разишли се што по свијету, што по дуњалуку србскоме.

Народни бакрачи све заступљенији. Раја сиромашнија него кад смо ми били.

Сви купују на вересију.

Мој добри султану, какве ми аветиње бијасмо! Узимасмо само десетину од сваке нафаке. Сада имају неки харач кога зову ПДВ. Он готово дупло већи. Па неке акцизе, па провизије. Има да уживамо кад се вратимо.

Наша музика никад није ни одлазила са Балкана. Наша јела такође. Само што су дали нека чудна имена. Не могу да им утувим да ћевапи нити су бањалучки нити сарајевски, него јунећи.

Извештај са службеног пута паше Гула

Пише: Милко Грбовић
петак, 01 јул 2011 07:06

Наше серије гледају као омађијани. Шехерезада их баца у дерт. Један вакат су били мало застранили, па вољели ашик кадуне Есперансу и Касандру, али сада ни мукает.

Наш еглен се дивани и даље. Јесте да су мало побркали, па причају и некакав егленски. Не знају да он нема везе са нашим егленом. Него, највећа незналица испао њин максуз пендрек-ефендија, неки Ивица. Довео неке мусафире на Калемегдан, па им реко да то значи Бојно брдо а не Бојно поље.

Направили неке справе и само буље у њих. Зову их Виндоус, и то ћемо морати под хитно да мијењамо у нашки, то јест- Пенџер.

Услови за данак у крви су идеални. Сами га дају. Ћеца им сама иду у јабану да робују и на брзину забораве и име и завичај свој. Само што их не односе у сепетима на коњу. Одводе их у неким чезама са коњским снагама.

Вјеру не мијењају за вечеру, него за хамбургер.

На Сави и Дунаву све неке дереглије. Али, не плове нигдје, нема ни капетана Мише ни крмади ни соли да шверцује. Понегдје буде нешто слично соли, бијел прах, али ситнији.

На тим дереглијама, дернекују неки млади јапалаци и фиштекуље. Нема крмади, али им брњице остале, па их протурају кроз нос, обрву, или чак усну. Играју трбушњак до зоре, ко да си у харему. Само што не играју за наш ђеиф и сеир, него за ефендије из западних земаља, почев од Словеније.

Извештај са службеног пута паше Гула

Пише: Милко Грбовић
петак, 01 јул 2011 07:06

Једино ти, честити Султане, очекујем неких проблема са правом прве брачне ноћи. Снаше се нешто попишманиле, па се не удају младе. А какав ти је мерак да ти доведу младу од 3 банке? А да ти дође чедна, немој ни сањат'.

И још морају аге добро размислити: Овде су почели да склапају нове бракове, гдје се ефендија хевта са ефендијом. И онда, када се узму, нећеш знати кога од њих да позовеш да ти уљепша ноћ.

Можда је најбоље да их позове обојицу.

Али, то нек сваки ага одлучи по свом ћефу.

Твој одани Паша Гул.